בית משפט לענייני משפחה בחדרה

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

תובעת **א' ז'**
ע"י ב"כ עו"ד שקמה עצמון

נגד

נתבע **מ' ז'**
ע"י ב"כ עו"ד אורית גליקין

פסק דין

פסק דין למזונות 2 ילדים אשר כיום הם מתחת לגיל קו הצדק. מדובר על מקרה בו יש הפרשים גבוהים מאוד לטובת האב בשכר, וזמני השהות של האב עם הילדים מאוד מצומצמים.

בחלק בו כבודה קובעת את הכנסתו הפנויה של האב היא מורידה משכרו 4,800 ₪ שהם **לא** עבור מדור כי האב גר אצל הסבתא. אולי זה אחזקת מדור + מזון עבור הילדים בזמן אצלו + ביגוד? ממש לא ברור. חבל שכבודה לא הסבירה. **בכל מקרה, זה כמובן שגוי**.

לצערי, גם בפסק דין זה אין פירוט מה כלול בהוצאות שאינן תלויות שהות בהיותן דומות להוצאות המשתנות (לשעבר מחציות) ובעיקר ראוי לרשום להורים האם נושא הביגוד הוא לשני הבתים או לבית אחד. התשובה לרוב היא לשני הבתים, בטח במקרה זה, אך על מנת למנוע מריבות מראש בנושא כה רגיש זה ראוי לציין זאת! כה פשוט למנוע ויכוחים מיותרים...

לפניי תביעת מזונות קטינים, שהגישה התובעת (להלן: **האם**) כנגד הנתבע (להלן: **האב**) בעניין ילדיהם, ז' יליד 00.00.0000, בן שלוש ועשרה חודשים ונ' יליד 00.00.0000, בן שנתיים וחודשיים (להלן: **הקטינים**). שני הילדים מתחת לגיל קו הצדק, כלומר צריך לקבוע מזונות עד גיל 6 ואחרי גיל 6.

1. הצדדים יהודים, נישאו ביום 00.00.0000 תאריך עגול ☺ ומנישואיהם נולדו שני הקטינים. האם מתגוררת עם הקטינים בש' והאב מתגורר בח'. יוער, כי בשל פרוץ מלחמת "חרבות ברזל" האם והקטינים עברו להתגורר בכ' באופן זמני בלבד.

2. ביום 5.11.2022 פתחה האם הליך ישוב סכסוך (25006-05-22) והגישה בו בקשה למזונות זמניים. החלטת המזונות הזמניים מיום 4.8.2022, קבעה כי על האב לשלם מזונות זמניים בסך 1,500 ₪ עבור כל קטין, אגב הפחתת החיוב לסך של 1,000 ₪ בהגיע כל אחד מהם לגיל שש שנים. זאת לצד חיוב במחצית ההוצאות הרפואיות והחינוכיות החריגות. מפאת שהות האם בבית הוריה בעת ההיא, האב לא חויב בתשלום בגין המדור.

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

3. משנסגר הליך יישוב הסכסוך הגישה האם שלוש תובענות: תביעת מזונות (62236-09-22), תביעה להעתקת מקום מגורים (27630-07-22) ותביעת זמני שהות (62225-09-22).

4. בקדם המשפט, 3.4.2023, הודיעו הצדדים כי גובשו הסכמות בתביעת זמני השהות ובתביעת העתקת מקום המגורים. הוסכם כי האם תמשיך להתגורר עם הקטינים בש', האחריות ההורית תהיה משותפת ובלבד שבית-האם יוגדר כבית המגורים העיקרי של הקטינים לשם קבלת הטבות. להבנתי, ההטבה היחידה שאם רוצים לציין אותה כאשר יש הגדרה של "אחריות הורית משותפת" (ברירת המחדל כיום) היא רק ההנחה בארנונה. וגם כאן, עדיף לרשום שלשלם ההטבה לארנונה האם תיחשב המשמורנית. יחסוך לאם בירוקרטיה. **לגבי כל שאר ההטבות זה מיותר**. ראו כאן. הוסכם כי זמני השהות של האב עם הקטינים יתקיימו ביום שלישי בין השעות 17:00 -19:00, המעברים יתבצעו בקניון ה' בעיר ר' וכי אחת לשבועיים בסוף שבוע, האם תסיע את הקטינים לבית האב בשעה 16:00, ותשיבם לביתה בשעה 19:00. בסוף השבוע הנוסף, האב יהיה זה שיסיע ויחזיר את הקטינים באותן שעות. בגדרי הדיון אף גובשה חלוקה מוסכמת בחגים. במעמד הדיון ניתנו פסקי דין בהתאם למוסכם בשני התיקים. לאב זמני שהות **מאוד מצומצמים** עם הילדים.

5. ביחס לתביעת המזונות, ביקשו הצדדים שהות נוספת לשם קידום הסכמות. משלא השכילו לקדמן, ניתן צו להגשת תצהירים ונקבע מועד הוכחות, שבו נחקרו הצדדים בלבד. בהמשך הוגשו סיכומים בכתב ועתה יינתן פסק הדין.

<u>תמצית טענות הצדדים</u>

6. בכתב התביעה נטען, כי האם נמלטה לבית הוריה, מפאת התנהלות אלימה של האב, בעת הריונה הראשון וכי גם לאחר חזרתה התנהגות זו נמשכה. לצד זאת נטען כי האב נקט אף באלימות כלכלית, נהג לבזבז כספים וכי עד למועד הגשת כתב התביעה לא סייע כלכלית, למעט העברה מיום 23.6.2022 בסך 5,500 ₪ בגין מזונות הקטינים. נכון למועד הגשת התביעה, האם התקיימה מקצבת הבטחת הכנסה וקצבת קטינים. האם העמידה את צרכי ז' על סך של 1,600 ₪ ואת צרכי נ' על סך 1,900 ₪. הוצאות המדור הוערכו בסך 3,700 ₪, באופן הכולל שכירות בסך 3,000 ₪, חשמל בסך 350 ₪, מים וביוב בסך 250 ₪ וגז בסך 100 ₪. האם ביקשה לחייב את האב ב-40% מהן ובסך הכל ב-1,480 ₪. אשר להוצאות הרפואיות והחינוכיות החריגות, עתרה לחיוב האב בחלקים שווים.

7. בכתב ההגנה, הכחיש האב את טענות האם בדבר האלימות וההתנהלות הכלכלית. לטענתו, מעבר האם לש' נעוץ בלימודיה במכללה הסמוכה לה, הוא לא מנע את שהותה בבית הוריה בש' כנהוג בעדתם וסבר כי מדובר בשהייה זמנית. האב ציין, כי הציע לאם לשאת במזונות בסך 1,200 ₪ עבור ז', 800 ₪ עבור נ' לצד תשלום דמי מדור והחזקתו בסך 1,000 ₪ עד הגיע הקטינים לגיל שש, או אז הציע לשאת בסך של 1,000 ₪ לז' וסך של 600 ₪ לנ' כולל מדור. לטענת האב, האם עוסקת

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

בהכנת אריזות מתנה ומרוויחה בין 2,000 ₪ ל-4,000 ₪ בחודש לצד קבלת מזונות בסך 3,000 ₪. לטענתו פוטנציאל השתכרות האם הוא 9,500 ₪ ועם עיסוק אריזת המתנות הכנסתה הפוטנציאלית היא 12,000 ₪. נטען כי הוא עצמו ממצה את פוטנציאל ההשתכרות, מפני שחרף נכותו, עובד כמסגר עצמאי והכנסתו 25,000 ₪ נטו. האב ציין כי מצבו הכלכלי בכי רע, חשבון הבנק שלו נמצא בגרעון של 78,688 ₪, הוא נושא בגפו בהחזר הלוואה מתקופת החיים המשותפים, שיתרתה כ-119,850 ₪. האב הוסיף, שיש להתחשב בהוצאות הנסיעה המוערכות בכ-2,000 ₪ מפאת מעבר האם לש' וכי הוצאותיו החודשיות מרובות ונאמדות על סך של 24,000 ₪ בגין דמי שכירות, החזקת מדור, הוצאות רכב, תשלום מזונות והוצאות הקטינים כגון, אוכל, ביגוד וצרכים נוספים. האב ציין כי רכש מצרכים לקטינים בסך 6,000 ₪ ובכלל זה טיולון בסך 1,700 ₪.

דיון

הדין החל

8. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), התשי"ט- 1959 קובע כי אדם חייב במזונות ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. בענייננו, מדובר בבני זוג יהודים ומשכך חל הדין העברי.

שני הקטינים מתחת לגיל שש ולפיכך האב חב בצרכיהם ההכרחיים באופן אבסולוטי, ומעבר לכך מדין צדקה. נפסק שהלכת בע"מ 919/15 אינה חלה ביחס לילדים מתחת לגיל שש שנים (בע"מ 4637/18 **פלוני נ' פלונית** (10.7.2018)). מדובר בחיוב שהוא אבסולוטי שאינו מושפע ככלל ממצבם הכלכלי של הצדדים. האב חב בצרכים ההכרחיים של הקטינים וביתר הצרכים חבים שניהם.

בעת שימלאו לקטינים שש שנים, החבות במזונות היא שוויונית בעקרון, דהיינו חלה על שני ההורים בהתאם לפרמטרים שיש לבחון, כאמור בבע"מ 919/15 **פלוני** נ' **פלונית** (19.7.2017) (להלן: **בע"מ 919/15**). בהתאם לזאת, הצדדים נושאים במזונות באופן יחסי להכנסות הפנויות, "**תוך שהחלוקה ביניהם תקבע על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכלל המקורות העומדים לרשותם, לרבות שכר עבודה, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל, ובשים לב למכלול נסיבות המקרה**". נפסק שהלכה זו חלה גם כשאין משמורת משותפת ותוך התחשבות בזמני השהות שמתקיימים בפועל (עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 **פ.ב נ' א.ב** (20.12.2017)).

בגדרי חיוב זה יש לבחון מה שיעור ההכנסות הפנויות של הצדדים, מה חלוקת זמני השהות, מכלול צרכי הקטינים, ובהתאם מה שיעור נשיאת הצדדים בהם. כן יש לבצע הבחנה בין צרכים תלויי שהות לבין צרכים שאינם תלויי שהות (עמ"ש (תל אביב-יפו) 12792-10-19 **ע' נ' נ' ע' ע' נ'** (27.10.2020), פסקה 12).

צרכי הקטינים

9. בכתב התביעה העמידה האם את צרכי הקטין ז' על סך 1,600 ₪ כמפורט: 1,000 ₪ עבור כלכלה, 200 ₪ עבור ביגוד, 150 ₪ עבור היגיינה, 100 ₪ בריאות וסך של 150 ₪ בגין חינוך ופנאי.

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

אשר לקטין נ', צרכיו הועמדו על סך 1,900 ₪ כמפורט: 1,100 ₪ עבור כלכלה, 200 ₪ עבור ביגוד, 250 ₪ עבור היגיינה, 200 ₪ עבור בריאות וסך של 150 ₪ בגין חינוך ופנאי. יש כאן מספר 'סוגי' הוצאות מעורבבים יחדיו. היה ראוי לחלקן לפי סוגי ההוצאות.

בתצהיר עדות ראשית פירטה התובעת את צרכי כל אחד מהקטינים כך: מדור בסך 600 ₪, החזקת בית בסך 300 ₪, כלכלה ומזון בסך 1,000 ₪, ביגוד והנעלה בסך 200 ₪, מתנות ומשחקים בסך 150 ₪, ביטוח רפואי בסך 30 ₪, אינטרנט בסך 90 ₪, מגבונים בסך 107 ₪. ביחס לקטין נ' הוסף רכיב טיטולים בסך 172 ₪, בקבוקים ומוצצים בסך 50 ₪ ומזון תינוקות בסך 215 ₪.

בחקירתה נשאלה האם ביחס להוצאות המזון לקטינים והשיבה, כי ההוצאות הללו נאמדות בסך של כ-800 ₪ בשבוע (עמוד 8 ש' 26, עמוד 11 ש' 23). האם הטעימה כי הן משולמות בכרטיס אשראי (עמוד 8 ש' 28, 30). עם זאת כשנדרשה להצביע על אסמכתאות התומכות בגובה הסכום בגין הוצאות אלה ביחס לחודש מסוים בהתאם לתדפיסי האשראי, לא עלה הדבר בידיה וציינה כי סכום כזה ננקב כסכום ממוצע *"ומה שיוצא לי מדי חודש בגדול"* (עמוד 9, ש' 16).

בהמשך נחקרה האם באשר לרכישות שביצעה בסופרים. כך למשל בחודש מרץ 2023, הצביעה ב"כ האב, כי בוצעו שתי קניות בסופר בסך 64 ₪ ובסך 73 ₪ וכשנשאלה כיצד נתונים אלה מסתדרים עם טענתה באשר להוצאה חודשית בגין מזון בסך של כ-800 ₪, לא סיפקה האם תשובה מניחה את הדעת ובמקביל שללה עזרה מהוריה לרכישת מזון (עמוד 12 ש' 22-23). האם העידה כי רכישות מזון כוללות לא רק קניות בסופר, אלא אף הזמנת אוכל מהיר לקטינים, כאשר הוצאה זו אינה נכללת תחת רכיב הבילוי (עמוד 9 ש' 27). ביחס לרכישת בגדים לקטינים, העידה כי בעונת החורף רכשה בגדים לקטינים בעלות של כ-1,000 ₪ (עמוד 8, ש' 32).

בסיכומיה טענה האם, כי בהתחשב בזמני השהות המצומצמים של האב עם הקטינים והנטל המוגבר על כתפיה מרבית ימות השנה, הרי שבאופן טבעי הוצאותיה יהיו גבוהות יותר (סעיף 60). האם צודקת כמובן

10. בכתב ההגנה טען האב כי מדובר בדרישות מופרזות ולא מוצדקות. לטענתו יש להעמיד את צרכי הקטינים על סך של 1,200 ₪ לקטין ז' וסך של 800 לקטין נ'.

בתצהירו טען האב, כי הוא מסכים להותרת דמי המזונות הזמניים עד גיל שש כפי שנקבע קרי, 1,500 ₪ לכל קטין ולשנות את הסכום לאחר שימלאו לקטינים שש שנים (סעיף 42).

בסיכומיו ציין האב, כי עיון בתדפיסי כרטיסי החיוב שהציגה האם מלמד שבמהלך שנה, ההוצאות החודשיות הממוצעות בגין מזון הן 517 ₪ והוסיף כי במספר חודשים לא בוצעה ולו רכישה אחת בגין מזון. לפיכך, לטענת האב, האם נתמכת כלכלית על ידי הוריה באופן קבוע אף לעניין המזון. עוד טען בסיכומיו, כי בניגוד לעדות האם כי היא "חיה בצמצום", הרי שעיון בתדפיס כרטיס החיוב מלמד כי ההוצאות בגין מסעדות הן בסך של 7,096 ₪ בין החודשים 6/2022 עד 6/2023. הצהרתה שהיא חיה בצמצום אף אינה מתיישבת עם רכישותיה בתחום הקוסמטיקה וההנעלה. בהקשר זה הפנה לכך שבחודש בודד הוציאה סך של כ-2,500 ₪ בגין טיפולי יופי ונעליים. אשר לעיסוקה

תיק חיצוני:

במכירת אריזות מתנה, ציין האב כי אמנם האם העידה כי מכירה זו נעשתה ב"יום האהבה" בלבד, אולם יש בכך ללמד על פוטנציאל ההשתכרות.

11. תביעת מזונות היא תביעה כספית וככזו מוטל על התובע, ובעניין זה האם, להוכיח את הסכום הנתבע ולגבותו בראיות ביחס לכל רכיביה (עמ"ש (מחוזי ת"א-יפו) 4385-01-23 **פלונית** נ' **אלמוני** (7.1.2024)). האם לא צירפה אסמכתאות המבססות את הסכום הנתבע למעט תדפיס כרטיס חיוב. תדפיס כרטיס האשראי אינו מלמד בהכרח מהם צרכי הקטינים להבדיל מצרכי האם. העמדת סכומים כוללים בדבר הוצאות ביגוד והנעלה ללא אסמכתאות המגבות את הסכומים הנדרשים, כמו גם הוצאות כלכלה בסכום כולל מעוררת קשיים. האם אמנם צירפה לכתב התביעה קבלות רכישה, אך הן משנת 2022 וחלקן בלתי קריאות. עיון בקבלות מלמד כי רובן קבלות בגין רכישת מזון תינוקות, מגבונים, חיתולים (קבלות מרשת "סופר פארם", קבלות מרשת "Be"). עוד צורפו קבלות מרשתות מזון, אך בשים לב כי הקבלות משנת 2022 לא ברור כיצד רכישות אלה תואמות את צרכי הקטינים בשים לב לגילם כיום. האם צירפה קבלה נוספת מרשת "הסטוק" לפיה נרכש תיק גן וקבלה נוספת מאותה רשת, שבה נרכשו מספר מוצרים ובהם שניים שעל פניו מיועדים לקטינים. חקירת התובעת בעניין זה לא ביססה את הטענות במלואן. לצד זאת טענת האב כי עיון בתדפיסי העו"ש מלמד כי האם נתמכת על ידי הוריה בסך של כ-2,500 ₪ אף לעניין מזון הקטינים (סעיפים 15-16 לסיכומיו) אין בה לפטור את האב מתשלום או לצמצמו באופן ניכר כפי שביקש (2,000 ₪ לשני הקטינים גם יחד). שכן לא ניתן לתת פסק דין המקבע מצב דברים, שבו האם והקטינים נסמכים על שולחן הוריה מכאן ואילך מבלי שהאב יישא בחלקו.

אף אם הורי האם תומכים כעת אין בכך ללמד על תמיכה בעתיד הקרוב או הרחוק. לא יכולה להיות מחלוקת כי הקטינים צורכים מזון ומוצרי צריכה נוספים וגדלים בעיקר עם האם. הסכום שהאב ביקש לשאת בו פחות משמעותית מהסכום המינימלי הנקוב בפסיקה ואינו מתיישב עם נסיבות המשפחה. יש לדאוג לכלל צרכי הקטינים ובין היתר למזון, היגיינה, לבוש והנעלה, תספורת, לצד הוצאות נוספות כגון, רכישת ציוד צרכי לימוד ועוד. בהחלט

יצוין עוד, האב מצד אחד מבקש להגביל את צרכי הקטינים ולצמצם מאוד, אגב העמדתם על הרף הנמוך ביותר, כאשר הקטינים שוהים עם האם. מנגד כאשר נקב בהוצאותיו שלו, הוסיף להן הוצאות בגין צרכי הקטינים בעת שהייתם עמו באופן גבוה לאין שיעור (ראו להלן סעיף 17 לפסק הדין). אין כל היגיון בטענות להבחין בין צרכי הקטינים בעת שהייתם עם האם לעומת בעת שהייתם עם האב ולבטח לא בפער כפי שהתבקש. מכאן שטענת האב לגבי עצמו וצרכי הקטינים כשהם עמו חותרת תחת דרישתו לצמצם את הצרכים שלהם בעת שהם עם האם. אכן

הגם שמדובר בקטינים מתחת לגיל שש, נפסק שיש להבדיל בין קטין המחלק את זמנו בין שני בתים לבין מזונותיו של קטין המתגורר בבית אחד ומקיים זמני שהות מצומצמים עם ההורה האחר שאז הוערכו מזונותיו בשיעור נמוך יותר (עמ"ש (מרכז) 51056-09-20 **מ.א** נ' **י.מ** (23.3.2021), עמ"ש

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

(חיפה) 56000-10-18 **פלוני** נ' **פלונית** (31.1.2019); עמ"ש (מרכז) 65692-11-19 **ס.** נ' **ס.** (22.9.2020), עמ"ש (מרכז) 45565-07-20 **א.פ** נ' **ק.פ.** (18.2.2021)).

כך או אחרת, ככל שהדבר מתייחס לרכיב של דמי מזונות הכרחיים נקבע כי ניתן להסתמך על סכום מזונות שאינו טעון הוכחה. על פי הפסיקה הסכום שאינו טעון הוכחה נע בין 1,350 ₪ ל-1,900 ₪ (עמ"ש (חיפה) 44496-10-20 **א.** נ' **ב.** (11.8.2021); עמ"ש (חיפה) 26409-10-18 **מ.ש.** נ' **ק.ש.** (25.7.2019); (עמ"ש (חיפה) 32385-11-18 **א"ג** נ' **ר"ג** (22.5.2019)).

מאחר שלא הוצגו ראיות שלפיהן הקטינים זקוקים לצרכים החורגים מהמקובל באופן המצדיק סטייה מהסכומים הרווחים בפסיקה, בשים לב לכך שהקטינים מתגוררים בעיקר בבית האם אגב התייחסות לזמני השהות ולהתנהלות הכלכלית של הצדדים בנוגע להוצאות בגין צרכי הקטינים, ובהתחשב ברמת החיים שלה הורגלו הקטינים על יסוד התיעוד שכן שצורף, נמצא לנכון לקבוע כי **צרכי כל קטין הם בסך 1,500 ₪ בהם 950 ₪ בגין הוצאות תלויות שהות (כלכלה והיגיינה) ו-550 בגין הוצאות שאינן תלויות שהות (ביגוד, פנאי ועוד).** **ראוי ורצוי לפרט יותר מה כלול בהוצאות שאינן תלויות שהות בהיותן דומות להוצאות המשתנות (לשעבר מחציות) ובעיקר ראוי לרשום להורים האם נושא הביגוד הוא לשני הבתים או לבית אחד**. התשובה לרוב היא לשני הבתים, בטח במקרה זה, אך על מנת למנוע מריבות מראש בנושא כה רגיש זה ראוי לציין זאת! **כה פשוט למנוע ויכוחים מיותרים...**

מדור והחזקתו

12. שני הקטינים, ז' ונ', שוהים מרבית זמנם עם האם. בהתאם לפסק הדין בנדון האב אמור לפגוש בקטינים למשך שעתיים באמצע השבוע ובסופי שבוע לסירוגין מיום שישי בשעה 16:00 עד למוצאי שבת בשעה 19:00. בהינתן חלוקה זו, הרי שבמהלך החודש, הקטינים לנים בבית האב פעמיים, ונפגשים עמו באמצע השבוע למשך שמונה שעות בקירוב. יוער, בדיון ההוכחות עלו טענות בדבר אי עמידה דווקנית בזמני השהות באמצע השבוע מטעמים אלה ואחרים וכן כי לאחר פרוץ המלחמה ומעבר האם והקטינים באופן זמני לכ', מפגשי הקטינים עם האב הורחבו לסופי שבוע נוספים. אולם נקודת המוצא היא שמדובר בהסדרים זמניים הנכונים לשעת חירום ופסק הדין נותר על כנו.

אשר למדור, האם מתגוררת עם הקטינים בדירה שכורה שבבעלות הוריה. בהתאם להסכם השכירות, שכר הדירה הוא 3,000 ₪. בתצהיר עדות ראשית ציינה האם, כי מאחר שלא עבדה זמן ממושך וקיבלה דמי אבטלה, לא הצליחה לשאת בשכירות והחלה לשלם דמי שכירות בסך חודשי של 2,000 ₪ ולא בסך 3,000 ₪ כפי שנקבע בחוזה מהמועד שבו החלה לעבוד (סעיף 19 לתצהיר עדות ראשית). מנגד, האב בסיכומיו טען, שהאם חתמה על חוזה פיקטיבי עם אביה, היא אינה נושאת בדמי שכירות ובעזות מצח מקבלת סיוע בשכר הדירה בסך 1,160 ₪. לטענתו, רכיב המדור הוא בסך

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

840 ₪, המתקבל מהפרש של 2,000 ₪, סך שמשולם לעיתים, בהפחתת הסיוע. לשיטתו, בהנחה שהאב אמור לשאת בשיעור 30% מעלות המדור אזי מדובר בסך של 252 ₪ בגין הוצאות מדור.
בחקירתה ציינה האם כי החלה לעבוד בחודש דצמבר ומחודש ינואר או פברואר משלמת שכירות, אך לא את מלוא הסכום והוסיפה כי בחודש אפריל קיבלה אישור לסיוע בשכר הדירה (עמוד 3, ש' 36-39). בהמשך כשנדרשה להצביע על ההעברות שבוצעו לטובת שכר הדירה, הציגה שתי העברות, האחת לחודש פברואר שבוצעה ביום 10.2.2023 והנוספת לחודש מרץ שבוצעה ביום 8.3.2023. ביחס לחודשים העוקבים, העידה כי היו חודשים שבהם לא עלה בידה לשלם שכירות ולכן שילמה במועד מאוחר יותר (עמוד 4, ש' 35). משעומתה עם יתרתה בחשבון הבנק בסך של כ-9,000 ₪ בחודש מאי וכ-7,000 ₪ בחודש יוני וחרף זאת לא שילמה דמי שכירות, הפטירה בחקירתה כי לא שילמה בחודשים אלה (עמוד 4, ש' 30). בהמשך הדיון הציגה תדפיס עו"ש (ת/1) שממנו עלו שתי העברות נוספות לחודשים אוגוסט וספטמבר 2023 בסך של 2,000 ₪ (עמוד 7 ש' 3).

13. אשר להוצאות החזקת המדור, בתצהיר עדות ראשית ציינה האם, כי בגין הארנונה לחודשיים היא משלמת סך של 600 ₪, עבור חשמל סך של 700 ₪ בממוצע לחודשיים, בגין מים נושאת סך של 100 ₪, גז בסך 60 ₪, ועד בית בסך 250 ₪ לחודש, טלפון אינטרנט וטלוויזיה בסך 450 ₪ (סעיף 23). **מקובל שהוצאות אחזקת המדור, בניגוד להוצאות המדור עצמו, כלל כלולות בסכום המזונות**. בחקירתה ציינה שהוצאות אלה דומות להוצאות החזקת המדור ובפרט ביחס לחשמל, ארנונה ומים (עמוד 8, ש' 10-21). לתצהיר עדות ראשית צירפה האם אסמכתאות המלמדות כי תשלום בגין ועד הבית הוא 240 ₪, תשלום בגין גז לחודש הוא כ-27 ₪ (צורפה קבלה על סך 55 בגין חודשיים), תשלום בגין חשמל הוא 373 ₪ (צורף אישור תשלום על סך 746 ₪ לחודשיים). על יסוד המצורף, האם נושאת בהוצאת החזקת מדור (ועד בית, גז, חשמל) בסך 640 ₪. אשר לארנונה, צורף תשלום נוסף על סך 678 ₪ שבוצע באמצעות אתר "מאסט" המיועד לתשלום חשבונות ברשויות המקומיות, אך ללא פירוט מהות התשלום ותקופתו (נספח 8). מהתשלום לא ברור האם החיוב בגין ארנונה או מים או היטל אחר, כך גם לא ברורה התקופה בגין החיוב. האם ציינה כי היא נושאת בארנונה בסך 600 ₪ לחודשיים מדובר בסכום סביר, ולפיכך להוצאות יתווספו 300 ₪ בגין ארנונה חודשית. **מכאן, שהסכום הכולל בגין החזקת מדור הוא 940 ₪, מתוכו חלקם של הקטינים הוא 40% דהיינו סך של 376 ₪.**
האב אישש בחקירתו כי הוא מתגורר בבית סבתו. בתצהיר ובעדותו ציין כי משלם לסבתו 2,500 ₪ בקירוב ובאופן גלובאלי עבור הוצאות הבית (עמוד 28 ש' 3). האב לא השכיל להציג אסמכתאות תומכות בתשלום האמור. בהיותו מתגורר בבית סבתו יונח כי אינו משלם שכירות, אך נושא בהוצאות החזקה בשיעור דומה לזה של האם. יצוין שזמני השהות בהתאם לפסק הדין הם ביחס של 9.23% לאב ו-90.77% לאם (ראו פירוט להלן בסעיף 20 לפסק הדין).
מכאן שהאם נושאת בהחזקת מדור בסך 341.29 ₪ (90.77% מתוך 376 ₪).
האב נושא בהחזקת מדור בסך 34.7 ₪ (9.23% מתוך 376 ₪).

תיק חיצוני:

כלומר על האב לשלם לאם בגין החזקת מדור סך של 307 ₪ (341.29 פחות 34.7), דהיינו 154 ₪ לכל קטין.

<u>הכנסות הצדדים</u>

14. בכתב התביעה ציינה האם, כי היא מתקיימת מקצבת הבטחת הכנסה וקצבת הקטינים. בתצהיר עדות ראשית ציינה, כי ביום 19.12.2022 החלה לעבוד במכללת X ושכרה עומד על 6,500 ₪. **לחצי משרה** עוד זכאית האם לקצבת קטינים בסך 353 ₪ (סעיף 17 לתצהיר עדות ראשית). האם הצהירה כי יש לה חובות בגין הלוואות שנטלה וכי החזרן החודשי הוא 700 ₪. לא מעניין כמובן. בסעיף 23 לתצהירה ציינה, כי מעבר להוצאות החזקת המדור וצרכי הקטינים היא נושאת בהוצאות רכב בסך 1,686 ₪, מזון וכלכלה בסך 2,500 ₪. לטענת האם הוצאות הנסיעות שלה גבוהות מהרגיל מפאת העובדה, שבהתאם לחלוקת זמני השהות נטל הנסיעות הוא גם עליה (סעיף 24).
בחקירתה נשאלה מדוע אינה עובדת במשרה מלאה משעלה מתלושי השכר, כי עבודתה היא בהיקף של חצי משרה, השיבה כי אינה יכולה לעבוד במשרה מלאה מפאת העובדה שעליה לאסוף את הקטינים מהמסגרות המרוחקות כ-40 דקות ממקום עבודתה וכי אין מי שיאסוף את הקטינים במקומה (עמוד 3, ש' 22-25). מטעם זה ביקשה האם שייקבע כי היא ממצה את פוטנציאל ההשתכרות שלה (סעיף 15 לסיכומיה).

15. בחקירתה נדרשה האם ביחס להעברות שבוצעו לחשבון הבנק שלה, כגון אלה שבוצעו ביום 14.2.2023. האם השיבה, שמדובר ביום אחד בשנה במועד זה, הידוע כ"חג האהבה", שבו מכרה סלים עם פרחים (עמוד 18 ש' 2-3). בהמשך הוסיפה כי אינה עצמאית, וכי היה זה ניסיון חד פעמי למכור ולהשיא את הכנסתה וכי עלה בידה לכסות את ההוצאות ולא מעבר (עמוד 18 ש' 25-27).
עוד נחקרה על העברות נוספות שבוצעו באמצעות הביט. האם השיבה ביחס לכל העברה, ציינה את זהות המעבירים (למעט אחד), הגם שלא זכרה את הטעם להעברה בכל אחת מהן (עמוד 19 ש' 16-37, עמוד 20 ש' 21-34). האם הצהירה כי השימוש בביט הוא יומיומי עבורה (עמוד 20 ש' 1).
הרושם שהתקבל הן מהמסמכים והן מחקירתה שאין הכנסות נוספות קבועות שעליהן ניתן להסתמך בבחינת הגדלת הכנסה קבועה.

16. האם ציינה כי הכנסתה כיום היא 6,500 ₪ ולאחר ניכוי שכר דירה הכנסתה הפנויה כנטען עומדת על 3,500 ₪ (סעיף 27 לסיכומיה).
האב בסיכומיו ציין כי על פי תלושי השכר בחודש 3/2023 עבדה האם 125 שעות ובגינן השתכרה סך של 6,144 ₪, בחודש 4/2023 עבדה 94 שעות והשתכרה סך של 6,219 ₪, בחודש 5/2023 עבדה 97 שעות והשתכרה סך של 6,133 ₪. לפיכך, לטענתו לו הייתה עובדת במשרה מלאה כראוי, הייתה מרוויחה סך של 11,400 ₪ ואף יותר.
האם צירפה שלושה תלושי שכר לחודשים 3/2023 עד 5/2023 (נספח 2) ובהתאם להם ממוצע שכרה עומד על 6,165 ₪. האם העידה כי אין ביכולתה להגדיל את היקף משרתה מפאת אילוציה באיסוף

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

הקטינים (עמוד 3 ש' 22-25). אשר לעיסוקה כעצמאית, חקירתה של האם לא קעקעה את הטענות כי דובר בניסיון חד פעמי. עיון בתדפיס חשבון הבנק, לא לימד כי מדובר בעיסוק סדור, רציף נוסף. אף אם האב סבור שישנן הכנסות ביום אחד, אין בכך ללמד על הכנסה מעסק עצמאי המניב הכנסה קבועה שנכלל תחת הכנסותיה ואף סופק הסבר להכנסה חד פעמית זו. עיון בתדפיס חשבון בנק מלמד, כי למעט משכורת האם וקצבת הקטינים, אין לאם הכנסה נוספת. משכך ההשערה שמא העסק עודנו פעיל *"ומגלגלים את ההכנסות דרך חשבון האחות?"* (סעיף 25 לסיכומים, סימן השאלה במקור), אינה מבססת טענה עובדתית הנדרשת בהוכחה.

באופן דומה הטענה בדבר הכנסות "ממקורות נוספים" לתובעת הנעוצות ב"סל גמישי", שהתקבל מקרן רש"י (ראו לעניין זה עדות התובעת בעמוד 22 ש' 18) אינה מבססת השתכרות קבועה, משהוסבר טיב התשלום, ההסבר לא נסתר ומנגד לא נמצא תיעוד בדבר הישנות התשלום.

האב הצביע על כך שהאם עשתה טיפול קוסמטי בגין עיצוב שפתיים בעלות ניכרת (עמוד 13 ש' 36) ואף רכשה נעלי מותגים (סעיפים 22,21 לסיכומים) בעוד אינה מציגה הוצאות עבור הקטינים ומציינת כי היא חיה בצמצום. בהקשר זה יש להזכיר כי האב ייחס לעצמו הוצאות ביגוד חודשיות של 2,000 ₪ (כך בכתב תביעתו), ברי כי הוצאות הביגוד והאחרות, שכל אחד מההורים רוכש לעצמו, אינם מופחתים מההכנסות ואינן רלוונטיות לבחינת הוצאות הקטינים.

מכאן שטענת האב שלפיה, יש להעמיד את פוטנציאל השתכרות-האם על סך 11,400 ₪ (סעיף 5 לסיכומיו) או על 18,000 ₪ בהתחשב במקורות נוספים (סעיף 43 לסיכומיו) נטענה על דרך ההפרזה, ללא ביסוס לבטח כאשר נטל גידול הקטינים רובו ככולו הוא על האם. כאמור, האם הצהירה, שאינה יכולה לעבוד במשרה מלאה משום שעליה לאסוף את הקטינים מהמסגרות ולכן יוצאת ממקום עבודתה מוקדם יחסית (עמוד 3, ש' 22-25). עם זאת, יתכן שניתן להגדיל במעט את היקף המשרה למצער בחלק מהימים וממילא הטענה עשויה להיות נכונה כעת, אך ככל שהקטינים יגדלו וודאי תתאפשר הרחבת משרה, שכן לא יהיה עוד צורך באיסוף הקטינים, עניין זה נלקח בחשבון בחישוב פוטנציאל ההכנסה. **לפיכך, אני מעריכה את הכנסת האם בסך כולל של 6,800 ₪ (פוטנציאל שכר וקצבת קטינים). אם שכר האם כיום, לחצי משרה, הוא 6,500 ₪ והיא מקבלת כ – 353 ש"ח עבור קצבת הילדים. זה 6,853. כלומר אין כאן שום חישוב של פוטנציאל שכרה.**

האם טענה שהיא פורעת הלוואה בסך של כ-700 ₪ מדי חודש. עיון בדפי הבנק שצורפו לסיכומיה מלמד על דבר פירעון בסך של כ-750 ₪. מאישור היתרות ליום 12.06.2023 עולה כי יתרת ההלוואה היא בסך של כ-15,600 ₪. מכאן שצפי פירעון ההלוואה הוא בתוך פחות משנתיים ממועד אישור היתרות, דהיינו לפני חודש יוני 2025. לנוכח העובדה שמדובר בהלוואת קצרה מועד, בשים לב לגילם הרך של הקטינים ותקופת הזמן הממושכת הצפויה של דמי המזונות, לא יופחת סכום זה מהכנסתה הפנויה, כשם שהלוואת האב שאותה פורע, אף היא לא מופחתת מהכנסתו הפנויה (ראו סעיף 18 לפסק הדין). אשר להוצאותיה, האם טענה כי היא נושאת בשכר דירה בסך 3,000 ₪ אך בפועל בוצעו

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

העברות ספורות בסך שונה של 2,000 ₪. האם זכאית לסיוע בשכר דירה וזה מופחת מעלות ההוצאה. כעולה מדיון ההוכחות האם מקבלת סיוע בשכר דירה בסך 1,160 ₪ (עמוד 7 שורות 30,24).
מכאן שהכנסתה הפנויה של האם היא 5,960 ₪: 6,800 ₪ (שכר וקצבת קטינים) בניכוי 2,000 ₪ (שכר דירה) בתוספת 1,160 ₪ (סיוע).

17. הכנסות האב: האב נכה בשיעור 29%, נכות צמיתה ומקבל קצבה מהמוסד לביטוח לאומי. בכתב ההגנה נטען, כי האב ממצה את פוטנציאל השתכרותו, חרף נכותו עובד כמסגר עצמאי והכנסתו היא 25,000 ₪ נטו.

בתצהיר עדות ראשית שב האב וחזר על הטענה בדבר הכנסה נטו ממוצעת של כ-25,000 ₪, אלא שציין כי במחצית הראשונה של שנת 2022 העסק היה בגרעון של כ- 2,500 ₪. מנגד, בחקירתו טען, כי הכנסתו משתנה *"היא לא יכולה להיות 25,000 שקל נטו וכל הזמן משתנה"* (עמוד 34 ש' 38). בסיכומיו הטעים, כי שכר הנטו שנכתב על ידו אינו כולל ניכוי הוצאות והוא למעשה מפעיל עסק "מתגלגל", כשמחזור ההכנסות נשחק אל מול הוצאות רכישת חומרים, כלים, שכר עובדים ועוד (סעיף 31 לסיכומיו).

בחקירתו העיד האב, כי כאשר עבד כשכיר הרוויח כ-7,000 ₪ (עמוד 26 ש' 38) כיום הוא עובד כעצמאי (עמוד 27 ש' 6). האב הצהיר כי נהג לעבוד שעות עבודה מרובות (סעיף 10 לתצהיר עדות ראשית) והעיד שיצא מביתו בשעה 6:00, התחיל עבודה בשעה 7:00 ובסמוך לשעה 18:00 סיים את יום העבודה (עמוד 24 ש' 36-39, עמוד 25 ש' 1). בהמשך ציין, כי כאשר עבד כשכיר עבד כשמונה שעות ונהג לצאת את ביתו בשעה 9:00 ולחזור אליו בשעה 15:30 והוסיף שהיה *"עושה עוד הכנסה קטנה אחרי זה"* (עמוד 25 ש' 26-28). עדות האב לא הייתה ברורה דיה לעניין היקף שעות העבודה. הטענות נסתרו גם כשאישר שעבד משעה 6:00 בבוקר עד 18:00 בהיותו שכיר (עמוד 25 ש' 34).

האב בעדותו אישר כי הוא עובד בתחום השיפוצים ועבודות גמר מלבד עיסוקו כמסגר (עמוד 32 ש 15-16, ש' 32, עמוד 33 ש' 3-4, עמוד 33 ש' 6-8).

לעניין ההכנסות, לתצהיר עדות ראשית צירף האב דוח רווח והפסד לחודשים נובמבר-דצמבר 2021 ולשנת 2022 וביחס לשנת 2023 צורף דוח לתקופה מ-1/2023 עד 6/2023. בהתאם לדוח רווח והפסד לחודשים נובמבר-דצמבר שנת 2021, נגרם לאב הפסד בסך 4,669 ₪. כמו כן האב הציג דוח רווח והפסד לשנת 2022 לפיו ההפסד לשנה זו הוא בסך 83,144 ₪. בהתאם לדוח רוח והפסד לחודשים ינואר-יוני שנת 2023 ההפסד הוא בסך 3,905 ₪.

הרושם שהותירה חקירת האב הוא כי חלק מתקבוליו משולמים לידיו במזומן, באופן המקים קושי להעריך את הכנסותיו במדויק וכי לא ניתן לאמת את המוצהר והנטען על ידו באסמכתאות שהגיש.

האב טען בסיכומיו, כי על פי הדוחות ניתן ללמוד שעסקו אינו מרוויח אלא "מתגלגל", כאשר ההוצאות שוחקות את ההכנסות. האב אישר בסיכומיו, כי תמורת העבודה הוא משלם סכומים במזומן וכי הוא מקבל כספים במזומן באופן שמאפשר לו לשלם הוצאות במזומן. לטענת האב, הוצאות אלה נסכמות בדוח רווח והפסד כ"עבודות חוץ", אך אין בכך להצביע על היקף הכספים

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

שמתקבלים לידי האב במזומן ואין אימות מלא לגבי תשלומיו במזומן לקניות ולעבודות חוץ (קבלני משנה).

האם טענה שלאב כושר השתכרות גבוה ובשים לב לזמני השהות המצומצמים, הרי ששיש לו אפשרות לעבוד באופן מלא (סעיף 35 לסיכומים). האם ביקשה להעמיד את פוטנציאל השתכרות האב על סך 30,000 ₪ נטו בחודש.

בסעיף 40 לסיכומיה מצביעה האם על כך, שהאב לא צירף שומות מס לשנים שבהן היה עצמאי וצירף רק דוחות רווח והפסד, באופן שלא ניתן ללמוד על הכנסה כפי שדווחה לרשויות. בעניין זה יצוין ראשית, כי הדוחות שצורפו על ידי האב חתומים בידי רואה חשבון. שנית, באשר לטענה גופה שלפיה, לא צורפו שומות, אין זה מן הנמנע שאין שומות, שכן בהתאם לפרסומי רשות המסים באתר הרשמי, מפאת מלחמת "חרבות ברזל", הוענקו הארכות מועד להגשת דוחות 2022, 2023 (ראו: "עדכון נוהל מתן אורכות להגשת דוחות לשנת המס 2022", **רשות המסים בישראל (27.11.2023)** (https://www.gov.il/he/departments/israel_tax_authority/govil-landing-page).

בסיכומיה הפנתה האם אף להפקדות שבוצעו בחשבון האב בשנת 2022 ואלה שבוצעו עד חודש 8/2023 ועל יסוד זאת טענה, כי חל גידול בהכנסת האב. מנגד, טען האב בסיכומיו, כי אין בהפקדות הללו ללמד על הכנסותיו, מעת שסך ההכנסות מחושב לאחר ניכוי מסים ותשלומי חובה נוספים והוסיף, כי ניתן להיווכח שבמשך השנה, חשבונו מצוי ביתרת חובה וחלק מהחיובים אינם מכובדים. עיון בנתונים מעלה שטענות האם בקשר לסכום שציינה כפוטנציאל השתכרות אינו נתמך בראיות אם כי הטענות לגופן אינן קלוטות מן האוויר.

אשר להוצאותיו החודשיות, בכתב ההגנה נטען כי האב נושא בדמי שכירות בסך 2,900 ₪, חשמל בסך 500 ₪, ארנונה בסך 450 ₪, מים בסך 200 ₪, גז בסך 150 ₪ ועד בית בסך 250 ₪. האב הצהיר שיש לו הוצאות חודשיות עבור רכבו כגון, ביטוחים בסך 1,500 ₪, טיפולים בסך 800 ₪ בחודש ודלק בסך 3,500 ₪. זאת לצד מזונות בסך 3,000 ₪ וכן, הוצאות עבור הקטינים בזמן שהותם עמו בסך 2,000 ₪, אוכל בסך 2,000 ₪, ביגוד והנעלה בסך 2,000 ₪, שכירת מקום לעסק בסך 2,500 ₪ המשולמים במזומן. סך הוצאותיו הועמדו על 24,000 ₪. **טוב שהאב לא הגזים בסכומים** ☺

בחקירתו ציין האב, כי הוא מתגורר בבית סבתו, אשר בבעלותה, טען שהוא משלם דמי שכירות, ארנונה, גז (עמוד 27 ש' 27-32). כשהתבקש להציג אסמכתאות תומכות, השיב שהוא משלם הוצאות אלה במזומן (עמוד 27 ש' 36) ולבקשת ב"כ האם *"תראה לי את התשלומים"* השיב: *"אין לי להראות לך"* (עמוד 27 ש' 38). האב העיד שהוא משלם הוצאות החזקת מדור בסך 2,500 ₪ (עמוד 28 ש' 29-27) וכן 450 ₪ לחודש עבור ארנונה (עמוד 31 ש' 5). האב הסביר שהוא נושא במרבית הוצאות הבית כמי שממנן את סבתו מהטעם שאפשרה לו להתגורר עמה (עמוד 31 ש' 27, ש' 38).

האב לא הציג אסמכתאות לעניין הוצאות אלה. תשובות האב באשר לתשלום דמי השכירות לסבתו לא היו ברורות. אם כי כאמור ההנחה היא שאכן האב נושא בהוצאות מידתיות של החזקת הבית, כשם שהאם נושאת בביתה, בהינתן שהוא מתגורר שם, אף אם לא הוצגו אסמכתאות לעניין זה.

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

18. בגדרי תביעת מזונות, על כל צד להניח את התיעוד המלא בעניין מצבו הכלכלי לשם הכרעה בתובענה. צד הבוחר שלא לגלות את יכולותיו הכלכליות במלואן מוחזק כמי שחפץ להסתירן והדבר נזקף לחובתו. אמנם האב צירף דוחות רווח והפסד, אך משעלה הרושם כי חלק מהכנסותיו מתקבלות במזומן וחלק מהוצאותיו משולמות במזומן, אך אין תיעוד מלא ושלם בעניין זה, והואיל ויכולתו הכלכלית של כל הורה היא חלק מהבסיס החישוב למזונות, אין מנוס מהערכת מצבו הכלכלי של האב על דרך האומדנה.

הערכת המצב הכלכלי של האב נעשית על יסוד העובדה שהוא כיום עצמאי, בהתחשב בעדותו כי נהג לעבוד בשעות אחר הצהריים והתפרנס מעיסוקים נוספים מלבד היותו מסגר, משעיקר נטל גידול הקטינים על האם באופן שאין לאב מגבלה ממשית על שעות העבודה ובשים לב להתנהלות במזומן. האב טען כי פוטנציאל ההשתכרות שלו הוא 25,000 ₪ לחודש (סעיף 37 לתצהיר עדות ראשית) בנוסף ציין כי במחצית הראשונה של שנת 2022 היה בגרעון.

אמנם בדוחות שהציג לשנים 2022 ובמחצית ראשונה של 2023 היו גרעונות, אך בעת קביעת סכומי מזונות שימשכו למשך שנים רבות, יש לקחת בחשבון פוטנציאל השתכרות עתידי.

מבלי לקבוע מסמרות לגבי נתוני העבר, טענותיו של האב בסיכומיו כי יש לו עסק שאינו מרוויח אלא רק "מתגלגל" (סעיף 31 לסיכומיו) אינן סבירות.

חקירת האב בדיון התמקדה רבות בהכנסתו. האב לא ידע לספק פרטים רבים וטען כי אינו רואה חשבון בהכשרתו. האב נשאל לגבי הפער שבין הכנסתו המדווחת לבין תקבוליו בבנק (עמוד 38 ש' 37-35) ולא ידע להסבירו. יוער, שבדוח החשבונאי הנתונים מופיעים ללא מע"מ, לעומת זאת ההפקדות בבנק כוללות מע"מ, כך שהפער בעניינו עומת בחקירתו נחזה כסביר.

כמו כן האב טען כי נהג לשלם בגין הוצאותיו במזומן, כך שלא ניתן לבצע הצלבה עם חשבון הבנק.

האב אישר לבאת כוחו בחקירה החוזרת כי קיבל בעבר כספים "בשחור", כך בנוגע לכספים שקיבל בעבודות נוספות קודם להיותו עצמאי:

ש. איך זה היה משולם לך?

ת. לא בתלוש

ש. בשחור?

ת. כן (עמוד 52 ש' 35-38).

לנוכח מכלול הנתונים לעיל, אני מעריכה את פוטנציאל ההכנסות של האב ב-25,000 ₪ לחודש.

באשר להוצאות האב - האב טוען כי את כל הוצאותיו הוא משלם במזומן. טענתו כי הוצאותיו הן 24,000 ₪ אינה מגובה במסמכים ואינה מתקבלת.

האב הצהיר כי הוא נושא בהחזר הלוואה, שלטענתו נלקחה במהלך החיים המשותפים. צורף העתק מלוח הסילוקין המלמד כי האב נושא בהלוואה עם החזר חודשי ממוצע של כ-2,750 ₪ (נספח 10) כאשר התשלום האחרון לפריעת ההלוואה על פי לוח הסילוקין הוא ביום 20.5.2027. הליך רכושי לא התנהל והטענה כי מדובר בחוב משותף אינה נבחנית לגופה.

תיק חיצוני:

מנגד, האב מקבל קצבה מהמוסד לביטוח לאומי. בדפי הבנק שהמציא, סכום תקבוליו מהמוסד לביטוח לאומי נע בין 531 ₪ ל-1,061 ₪ מדובר בתשלום חודשי נוסף להכנסה ממשלח ידו. לאב היה תיק מזונות בהוצאה לפועל שהזוכה בו היה המוסד לביטוח לאומי ויתכן שההפחתה הזמנית בסכום הקצבה נובעת מקיזוזים שבוצעו בגדרו.
נוכח העובדה שמדובר בהלוואה קצרת מועד, בשים לב לגילם הרך של הקטינים, משך תקופת הזמן הממושכת הצפויה של דמי המזונות והקצבה המתקבלת מביטוח לאומי, לא יילקחו בחשבון במלואן פירעון ההלוואה מזה וקצבת הביטוח הלאומי מזה ביחס להכנסה הפנויה.

בנסיבות אלו, אין מנוס מלקבוע את הוצאותיו על דרך האומדן והן מוערכות בסך של 4,800 ₪. **אילו הוצאות? הרי לא הגיוני שזה 4,800 ₪ עבור אחזקת הבית של הסבתא! אולי זה יחד עם אוכל וביגוד שהאב משלם? ממש לא ברור. חבל שכבודה לא הסבירה. זה מהותי לסכום המזונות. בכל מקרה, זה כמובן שגוי! הכנסה פנויה מחושבת כיום לאחר תשלום המדור. זהו. אם כבודה רוצה לקבוע את ההכנסה הפנויה של האב לאחר תשלום הוצאות אחרות, זה חייב להיות כך גם לגבי האם!**

דהיינו הכנסתו הפנויה של האב היא בסך 20,200 ₪ (25,000 ₪ בניכוי 4,800 ₪).

<u>יחס ההכנסות</u>

19. קביעת יחס ההכנסות נעשית על יסוד ההכנסה הפנויה של כל צד.

ההכנסה הפנויה של האם היא בסך 5,960 ₪.

ההכנסה הפנויה של האב היא בסך 20,200 ₪.

סך הכנסות הצדדים: 26,160 ₪.

יחס ההכנסות הוא 22.8% לאם, 77.2% לאב.

<u>זמני שהות</u>

20. זמני השהות נקבעו בפסק הדין שניתן במעמד הדיון מיום 3.4.2023 ובהתאם להסכמות הצדדים. פסק הדין על כנו וקבע כי זמני השהות עם האב הם בימי שלישי בין השעות 17:00 - 19:00 כאשר לשם קיומם הצדדים נפגשים באמצע הדרך, ואחת לשבועיים בסוף שבוע כאשר האם מביאה את הקטינים בימי שישי לבית האב בשעה 16:00, ומשיבה אותם לביתה בסוף שבוע בשעה 19:00. בסוף השבוע הנוסף, האב מסיע ומחזיר את הקטינים באותן השעות.
עת ניתן פסק הדין, התגוררה האם בש'. אולם משפרצה המלחמה ועם פינוי תושבי העיר ש', עברה האם להתגורר באופן זמני בכ' ובתקופה זו הקטינים שוהים עם האב בסופי שבוע מיום שישי עד מוצאי שבת (סעיף 4 לסיכומי האם). לצד זאת טענה, כי מאז שניתן פסק הדין, האב לא מקיים את זמני השהות במלואם בהתאם למוסכם ולפסק הדין. נטען כי תקופה קצרה לאחר מתן פסק הדין ביום 2.6.2023 לא הגיע האב לאסוף את הקטינים בשעה 16:00 לסוף שבוע ואף לא טרח להודיע

תיק חיצוני:

(סעיף 2 לסיכומי האם). מנגד ביום 11.6.2023, יום שאינו מזמני השהות של האב, הגיע האב למסגרות החינוכית ואסף את הקטינים בשעה 15:00 ללא עדכון האם (סעיף 3 לסיכומי האם).
בחקירתו אישר האב כי זמני השהות בימי שלישי לא התקיימו כסדרם (עמוד 23 ש' 26-27), שכן לטענתו נהג להגיע למקום המפגש, אך האם עצמה לא הגיעה (עמוד 23 ש' 29, עמוד 24 ש' 10-12).
אף לאחר הרחבת הזמנים הזמנית מפאת המלחמה וגם אם ניתן לקחת בחשבון את המפגש בין השעתיים באמצע השבוע שככל הנראה לא מתקיים בפועל, הקטינים שוהים בעיקר עם האם. לגופו של עניין ובהתאם לפסק הדין, במחזוריות של שבועיים, האב שוהה עם הקטינים 31 שעות והאם 305 שעות. **מכאן שיחס זמני השהות הוא: 9.23% לאב ו-90.77% לאם**.

חישוב המזונות

21. בהתאם להוראות הדין האישי, על האב לשאת במלוא צרכיהם ההכרחיים של הקטינים בהתאם לתקופות הגיל השונות.

21.1 חיוב האב במזונות קטין עד הגיעו לגיל שש

בתצהיר עדות ראשית, הסכים האב להותרת דמי המזונות עד גיל שש כפי שנקבע בהחלטת המזונות הזמניים קרי בסך של 1,500 ₪ לכל קטין ולשנות את הסכום לאחר שימלאו לקטינים שש שנים (סעיף 42). בשלהי סיכומיו ביקש לשאת במזונות שני הקטינים עד גיל שש בסך של 3,000 ₪, בחלוקה של 1,200 ₪ לבן הבכור, 800 ₪ לבן הצעיר בתוספת מדור והחזקתו בסך 1,000 ₪ (סעיף 46 לסיכומיו) זאת לצד חלוקת הוצאות החינוך והרפואה מחצה על מחצה וחוג אחד לכל קטין בעלות מתנ"ס. אין הסבר כלשהו להבחנה שהתבקשה ביחס לתשלום לכל אחד מהקטינים.
לגופו של עניין, בהתחשב בנתונים שהוצגו בשים לב לצרכי הקטינים, אזי עד למועד מתן פסק הדין יוותרו המזונות על כנם כפי שנקבעו בהחלטת המזונות הזמניים.
החל ממועד מתן פסק הדין ועד גיל שש של כל קטין, יישא האב במזונות כל קטין בסך 1,500 ₪ בתוספת חלקו היחסי בהוצאות המדור והחזקתו בסך של 322 ₪ לכל קטין (168 ₪ + 154 ₪).

21.2 חיוב האב במזונות קטין מעל גיל שש

כאמור, צרכי כל קטין הם בסך 1,500 ₪ כאשר ההוצאות תלויות השהות הן בסך 950 ₪ וההוצאות שאינן תלויות שהות הן בסך 550 ₪.

דמי המזונות לגבי הוצאות תלויות שהות

חישוב יבוצע על יסוד הנוסחה שהוצעה על ידי כבוד השופטת וילנר בעמ"ש (חיפה) 42513-09-14 **א.ש.** נ' **י.ש.** (4.1.2025): הכוונה לשנת 2015 כמובן.

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

$$\text{סכום המזונות של הורה א'} = A \times \left[\frac{B1}{B1 + B2} - \frac{C1}{100} \right]$$

שיעור משך השהיה אצל הורה א'	חלקו היחסי של הורה א' מסך ההכנסה של ההורים	צרכי הקטין
שלב ג'	שלב ב'	שלב א'

A – צרכי כל קטין

B1 – הכנסתו של הורה א'

B2 – הכנסתו של הורה ב'

C1 – משך השהיה אצל הורה א'

ובעניין דנא:

$$\text{₪ 950} \times \left[\frac{\text{₪ 20,200}}{\text{₪ 26,160}} - \frac{9.23}{100} \right] = 646$$

כלומר חלקו של האב בהוצאות תלויות השהות הוא 646 ₪.

<u>דמי המזונות לגבי הוצאות שאינן תלויות שהות:</u>

ההוצאות שאינן תלויות בשהות נאמדות בסך של 550 ₪.

יחס ההכנסות הוא כ-77.2% לאב ו-22.8% לאם

בהתאם לכך חלקו של האב בהוצאות שאינן תלויות שהות הוא 425 ₪.

$$\text{₪ 550} \times \left[\frac{\text{₪ 20,200}}{\text{₪ 26,160}} \right] = 425$$

תיק חיצוני:

21.3 הוצאות מדור

הגם שלא הוצג תיעוד מלא וברור בדבר ביצוע העברות סדירות לתשלום שכר דירה, אך מאחר שהוצג הסכם שכירות והאם נמצאה זכאית לסיוע בשכר דירה, אזי יפסק חלקם של הקטינים בהוצאות המדור אך לא בהתאם לסכום הנקוב בהסכם השכירות, אלא בהתאם לתשלום בפועל. מאחר שהאם העידה כי שילמה סך של 2,000 ₪ ולא סך של 3,000 ₪ בהתאם להסכם, ובחקירתה ובסיכומיה אישרה כי לא עלה בידה לשלם את דמי שכירות המלאים (סעיף 19), אזי חלקם של שני הקטינים יחושב על יסוד התשלום שבוצע בפועל דהיינו סך של 2,000 ₪. האם זכאית לסיוע, ולפיכך מהוצאה זו מופחת סך של 1,160 ₪. בהינתן האמור, לאם נותרת הוצאה בסך 840 ₪ ומסך זה יש לחשב את חלקם של הקטינים במדור בשיעור 40%. דהיינו רכיב המדור בעת הזו הוא 336 ₪, כלומר 168 ₪ לכל קטין. רכיב החזקת המדור הוא 307 ₪ (154 ₪ לכל קטין) כאמור לעיל.

21.4 סיכום תשלום דמי המזונות

בחישוב אריתמטי, עולה כי סכום המזונות לכל קטין הוא:

646 ₪ בגין הוצאות שאינן תלויות שהות

425 ₪ בגין הוצאות תלויות שהות

168 ₪ בגין מדור

154 ₪ בגין הזקת מדור

סך הכל 1,393 ₪.

עם זאת, כלל נקוט בפסיקה הוא שאין לעשות שימוש דווקני בנוסחה המתמטית לפסיקת מזונות, שכן היא מהווה כלי עזר בלבד. הנוסחה אינה מאיינת את שיקול דעת בית המשפט והיא לעיתים נסוגה מפני הנסיבות הקונקרטיות כך למשל, כשישנו פער בהכנסות (ראו דברי כבוד השופטת וילנר בעמ"ש (חיפה) 54256-09-14 **א.כ. (קטין)** נ' **ב.כ.**(8.2.2015) פסקה 9 וכן ממלא מקום הנשיאה כבוד השופט פוגלמן, בע"מ 919/15 **פלוני** נ' **פלונית** (19.7.2017) פסקה 64 ו-126, עוד לעניין זה ראו בהרחבה דברי כבוד השופטת אלון בעמ"ש (חיפה) 20634-04-18 **פלוני** נ' **פלונית** (7.2.2019) פסקאות 17-20 וסקירת הפסיקה שם).

לפיכך, ומפאת העובדה כי האם היא ההורה הדומיננטי ולנוכח פערי ההכנסות הגדולים, נמצא לנכון להעמיד את דמי המזונות לאחר הגיע כל קטין לגיל שש על סך של 1,450 ₪ כולל מדור והחזקתו.

על יסוד המפורט לעיל ניתנות ההוראות הבאות לעניין מזונות הקטינים:

22. האב ישלם לידי האם סך של 1,822 ₪ עבור מזונות לכל אחד מהקטינים (1,500 ₪ מזונות, ו-322 ₪ מדור והחזקתו) זאת החל ממועד מתן פסק הדין ועד הגיע כל קטין לגיל שש שנים. תוקף החיוב הוא ממועד מתן פסק הדין.

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

לאחר הגיע כל אחד מהקטינים לגיל שש וממועד זה ועד שימלאו לכל אחד מהקטינים 18 שנים או עד סיום לימודיהם התיכוניים לפי המאוחר, יישא האב במזונות בסך 1,450 ₪ עבור כל קטין (1,128 ₪ מזונות ו-322 ₪ מדור והחזקתו). ממועד זה ועד לסיום השירות הצבאי חובה / שירותי לאומי או עד הגיע כל אחד מהקטינים לגיל 21 לפי המאוחר, ישולם שליש מהסכום הנקוב.

23. כל אימת שהאם מתגוררת בדירה שכורה שבבעלות הוריה, התשלום בגין המדור והחזקתו הוא בסך של 322 ₪ לכל קטין ונכלל בסכום המזונות כמצוין בסעיף 22 לפסק הדין.
ככל שתשכור האם דירה מצד שלישי, האב ישא בשיעור 40% מהוצאות המדור (20% לכל קטין) בכפוף להצגת אסמכתאות בדבר תשלום בפועל, עד תקרת שכירות חודשית בסך 4,500 ₪, ובהפחתת כל סיוע המתקבל לידי האם. דהיינו מסכום דמי המזונות לכל קטין יופחת סך של 168 ₪ ויתווספו 20% מדמי השכירות (עד תקרת שכירות חודשית בסך 4,500 ₪, ובהפחתת כל סיוע המתקבל לידי האם). **יפה מאוד. צופה פני עתיד ומונע ויכוחים מיותרים בעתיד. אני מניח שהאם תעשה זאת במהרה...**

24. דמי המזונות ישולמו מידי חודש בחודשו עד ה-10 בחודש עבור אותו חודש, ישירות לחשבון הבנק של האם. כשהסכום הנקוב לעיל יהיה צמוד למדד המחירים לצרכן על בסיס המדד הידוע היום ויעודכן אחת ל- 3 חודשים, ללא הפרשים למפרע. מדד שלילי לא יפחית את קרן סכום המזונות הבסיסי.

25. קצבת הילדים בגין הקטינים תועבר לאם בנוסף לחיוב במזונות. ככל שיתקבלו קצבאות נוספות, לרבות מענק שמשולם על ידי המוסד לביטוח לאומי בתחילת שנת לימודים, יקוזז המענק מהוצאות החינוך שיפורטו להלן. התובעת תמצה את זכויותיה כאם חד הורית ותפנה לכל גורם על מנת לקבל הטבות והנחות שאלו יקוזזו מהוצאות החינוך, כפי הדרוש. **יפה מאוד, אך המונח כיום הוא "הורה עצמאי" ולא עוד "חד הורית"...כבודה אמורה לדעת זאת.**

26. בכתב התביעה עתרה התובעת לחייב את האב במחצית הוצאות החינוך והרפואה (סעיף 28 ה', ז' לכתב התביעה), אף החלטת המזונות הזמניים נעשתה על יסוד עתירת האם בדבר חלוקה שווה של ההוצאות, האב הסכים לשאת במחצית הוצאות החינוך והרפואה לצד תשלום בגין חוג בעלות מתנ"ס לכל קטין (סעיפים 48-49 לסיכומיו). יוער כי באופן החורג מכתב התביעה בסיכומיה ביקשה האם, מבלי נימוק ומבלי שהעניין נדון בהליך ההוכחות, שהאב יישא במלוא ההוצאות (סעיף 69). יודגש, הגדלת סכום המזונות מעבר לזה שהתקבל על יסוד הנוסחה האריתמטית מגלם בחובו גם את פער ההכנסות אף בפן של הוצאות אלה.

לנוכח כך, הצדדים יישאו בהוצאות החינוך והרפואה החריגים של הקטינים בחלוקה שווה כמפורט:

תיק חיצוני:

26.1 הוצאות חינוך על פי דרישת המסגרת החינוכית בכתב: אגרות חינוך, שכר לימוד, סל תרבות וכל תשלום אחר הנדרש לתשלום ישירות למסגרת החינוכית, שיעורי עזר אבחונים לרבות ליקויי למידה בכפוף להמצאת קבלות (לעניין שיעורי עזר די באישור בכתב מאת המורה) בקיזוז מענק חינוך ככל שישולם כזה ולאחר מיצוי כל הנחה. וכן בהוצאות תנועת נוער, קייטנות (מחזור אחד בפסח ואחד בקיץ בעלות קייטנת עירייה / מתנ"ס), צהרון ועד שני חוגים לכל קטין, בכפוף להמצאת קבלות ולאחר ניכוי כל הטבה ומיצוי כל הנחה.

26.2 הצדדים יישאו בחלקים שווים בהוצאות הרפואיות החריגות: הוצאות רפואיות שאינן ממומנות באמצעות הביטוח הרפואי או ביטוח רפואי משלים כולל אורתודנטיה, רפואת שיניים, טיפולים פסיכולוגיים/רגשיים, אבחונים בכפוף להצגת קבלות ולאחר ניכוי כל הטבה ומיצוי כל הנחה.
מחלוקת בדבר נחיצות ההוצאה, עלותה או ביצועה שלא באמצעות הביטוח הרפואי תוכרע על ידי הרופא המטפל בקטין דרך קבע.

27. חיובים על פי סעיף 26 ישולמו לידי ההורה המשלם את ההוצאות (להלן: **ההורה המשלם**) בתוך 10 ימים ממועד המצאת הקבלות או האסמכתאות להורה האחר, לפי העניין. ההורה המשלם ישלח דרישה בצירוף אסמכתה רלוונטית על התשלום הנדרש, בסמס/ווטסאפ/מייל/בדואר רשום. ההורה האחר יהיה רשאי לשלוח הצעה נגדית מטעמו בתוך 10 ימים.
אין לצבור חיובים מסוג זה ויש להמציא דרישת תשלום בסמוך למועד ההוצאה ולכל המאוחר בתוך שלושה חודשים ממועד הוצאתה.

<u>פסיקת הוצאות</u>

28. באיזון שבין הצדדים ובהתחשב בשיקולי הפסיקה באשר לפסיקת הוצאות, נמצא לנכון לחייב את האב בסך של 2,000 ₪ לטובת אוצר המדינה, בשים לב לייצוג האם על ידי הסיוע המשפטי.

הטעמים לכך נעוצים בסכום שנקבע לתשלום המזונות, סכום דומה לזה שהוצע לצדדים בפתח דיון ההוכחות, אשר התקבל על דעת האם, אך נדחה על ידי האב, באופן שנדרש ניהול הליך הוכחות עד תום על כל המשתמע מכך ומנגד באיזון עם ניהול חקירה עניינית על ידי ב"כ האב.

<u>המזכירות מתבקשת להמציא את פסק הדין לצדדים.</u>

ניתן היום, כ"ז ניסן תשפ"ד, 05 מאי 2024, בהעדר הצדדים.

תלה"מ 62236-09-22 ז' נ' ז'
כבוד השופטת עינת גלעד משולם

תיק חיצוני:

